

ла да направи по-сетнѣ нѣкои издирвания на една частъ отъ Востокъ. По вопроса за источници-тѣ на р. Нилъ, за кои-то въ него време имало тврждѣ распалена распра помежду всичка учена Европа, живо обладали духъ-тѣ му. Благодарение на една нова миссия, той са нае юнашки на това мжчно прѣдприятие: онѣзи отъ читатели-тѣ, кои-то сѫ имали случай да прочетатъ нѣкои негови описания, знаять че треска-та не го е оставила да прѣмине отвѣдъ Кондокоро; знаять още негови-тѣ опасни случки въ Абисиния, вржхъ коя-то е начертала една тврждѣ хубава карта. По насетнѣ, по нѣкои прѣ преки съ министера на външни-тѣ работи въ Франция, той трѣбваше да отложи продлжяване-то на свои-тѣ трудове въ тази «ужасна и очарователна» (омайвателна) Африка, споредъ както казва самъ той, дѣ-то живота му бѣше толкова често въ описаностъ, но коя-то той страстно обичаше. Той са върна отъ Востокъ, откакъ обходи Турция, а особено Бѫлгария, прѣживѣ нѣколко годинѣ въ Вавилония, Панджабъ и Кашемиръ... Какви предмети за нови изучвания бѣше изчерпилъ въ тѣзи различни страни! и колко ли услуги той са надѣяше да прinese още на наука-та и на место-то си! Като са завѣрна въ Франция, той бѣше започеналъ да оправя и допълня свои-тѣ различни описания, и да приготвя други трудове, но на негови-тѣ уморявания (утруднения) са притурили дѣлбоки мжки и тѣги отъ несполука-та и бѣди-тѣ на Франция, та го залови една пагубна трѣска и на 1-ий февр. 1871 год. умрѣ въ Плуегатъ — Герандъ, въ кѫща-та дѣ-то са бѣше родилъ. *) Той имаше четиредесетъ-и-шестъ годишна вржстъ.

Пътуване на В. Лежана по Бѫлгария.

I.

«Пжтници-тѣ що сѫ навикнали да пжтуватъ по рѣки и по други малко познати днесъ страни съ трогателни очарования, помежду най-честити-тѣ свои въспоминания, трѣбва да притурятъ и долниятъ Дунавъ отъ Виена доръ до Галацъ и Черно море. Единъ повърхностенъ пжтешественникъ щеше да намѣри нѣкаква монотония (еднообразностъ) въ пжрва-та частъ на пжтуването си, като прѣминува прѣзъ една равнина, широка колко-то четвртина-та на Франция, и като не схлглежда ни единъ хжлмъ, на едно разстояние отъ сто и петдесетъ левги. Тази равнина е пустия-та на плодови-

*) Както увѣряватъ нѣкои отъ негови-тѣ по-ближни приятели, той билъ застрѣленъ въ време на комуна-та у Парижъ.